

พรวีภา มานะต่อ 2551: ภาวะความสุขกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ
ของพนักงานธนาคารพาณิชย์ (สำนักงานใหญ่) แห่งหนึ่ง ปริญญาวิทยาสตรมหาบัณฑิต
(จิตวิทยาอุตสาหกรรม) สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม ภาควิชาจิตวิทยา อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์พวงเพชร วัชรอยู่, กศ.ศ. 132 หน้า

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภาวะความสุข ระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีของ
องค์การ ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะความสุขกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ และอำนาจ
พยากรณ์ของภาวะความสุขที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ของพนักงาน
ธนาคารพาณิชย์ (สำนักงานใหญ่) แห่งหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานธนาคารพาณิชย์
(สำนักงานใหญ่) แห่งหนึ่ง จำนวน 311 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วน
บุคคล ภาวะความสุข และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์
โปรแกรมประยุกต์

ผลการวิจัย พบว่า พนักงานมีภาวะความสุขโดยรวมอยู่ในระดับสูง และรายด้าน 9 ด้าน (ด้าน
ความคิดสร้างสรรค์และความกระตือรือร้นในการดำเนินชีวิต ด้านความมั่นใจในการเผชิญปัญหา ด้าน
การสนับสนุนจากครอบครัว ด้านการนับถือตนเอง ด้านความรู้สึกในทางดี ด้านความมีเมตตากรุณา
ด้านความปลอดภัยทางร่างกายและความมั่นคงในชีวิต ด้านการสนับสนุนทางสังคม และด้าน
สัมพันธภาพระหว่างบุคคล) อยู่ในระดับสูงด้วย ที่เหลืออีก 3 ด้าน (ด้านความรู้สึกในทางไม่ดี ด้าน
ความสามารถที่จะบรรลุความสำเร็จตามความคาดหวัง และด้านการควบคุมจิตใจตนเองอย่างไม่มี
ประสิทธิภาพ) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ โดยรวมและ
รายด้านทั้ง 5 ด้าน (ด้านการสำนึกในหน้าที่ ด้านการคำนึงถึงผู้อื่น ด้านการอดทนอดกลั้น ด้านการให้
ความช่วยเหลือ และด้านการให้ความร่วมมือ) อยู่ในระดับสูง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะความสุข
โดยรวมกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การโดยรวมของพนักงานเป็นทางบวก ด้วยระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยภาวะความสุขด้านความมีเมตตากรุณา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
เป็นสมาชิกที่ดีขององค์การด้านการสำนึกในหน้าที่มากที่สุด ด้วยนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ส่วนภาวะความสุขด้านการสนับสนุนจากครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็น
สมาชิกที่ดีขององค์การด้านการคำนึงถึงผู้อื่นน้อยที่สุด ด้วยนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ภาวะความสุข
โดยรวมของพนักงานสามารถร่วมพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การโดยรวมได้
ร้อยละ 24 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01